

IMAGINARI HISTÒRIC CATALÀ

Guerrer franc (1er 1/4 S.IX)

Després de la mort de Carlemany en 814, el seu fill Lluís I el Pietós (o Ludovico Pio), va assumir la corona de l'Imperi. L'Imperi fort i consolidat que va heretar va entrar en decadència després de les lluites internes pel poder, fomentades en part pels seus fills.

La disgregació de l'Imperi carolingi després del Tractat de Verdun. A la mort de Lluís I el Pietós (840), els seus fills Carles II el Calb, Lluís el Germànic i Lotari van firmar el Tractat de Verdun i es van repartir l'Imperi carolingi. A Carles el Calb li va correspondre la Gàl·lia; a Lluís el Germànic, Alemanya; i a Lotari, la Lotaringia. Es va posar fi així a l'Imperi carolingi, que es va desfer encara més després de noves invasions de pobles bàrbars: àrabs, hongaresos i normands.

Carlemany va dividir el territori en marques i comtats:

Marques : territoris defensius localitzats a les fronteres de l'Imperi. Estaven governades per ducs o marquesos, que tenien poder sobre un exèrcit. Les marques eren la Marca Saxona, la Marca Bretona, la Marca Llombarda i la Marca Àvara. La Marca Hispànica, tot i dur el nom de marca, no era tal (un territori fronterer governat per un marquès) sinó un conjunt de comtats al vessant sud del Pirineu però que formava part de l'Imperi Carolingi.

Comtats : zones governades per comtes, que nomenava el rei i els atorgava poder militar, administratiu i judicial. Tot el que no eren marques eren comtats, que eren tota la zona no fronterera de l'imperi.

